Przetwarzanie tekstu 5-6

Automaty i przetworniki skończone, zastosowania

Automat skończony definiuje się jako piątkę

$$< Q, \Sigma, \delta, q_0, F >$$

gdzie

Q – skończony zbiór stanów,

 Σ – alfabet automatu,

 $\delta: Q \times \Sigma \cup \{\varepsilon\} \rightarrow 2^Q$ – funkcja przejść,

 $q_0 \in Q$ – stan początkowy,

 $F \subseteq Q$ – zbiór stanów końcowych.

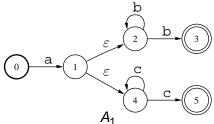
przykład automatu

$$A_1 = \langle Q, \Sigma, \delta, 0, F \rangle$$
 $Q = \{0, 1, 2, 3, 4, 5\}$
 $\Sigma = \{a, b, c\}$
 $F = \{3, 5\}$

funkcja przejść:

rankoja przejee.							
δ	а	b	С	ε			
0	{1 }	Ø	Ø	Ø			
1	Ø	Ø	Ø	$\{2, 4\}$			
2	Ø	$\{2, 3\}$	Ø	Ø			
3	Ø	Ø	Ø	Ø			
4	Ø	Ø	$\{4, 5\}$	Ø			
5	Ø	Ø	Ø	Ø			
	δ 0 1 2 3 4	δ a 0 {1} 1 Ø 2 Ø 3 Ø 4 Ø	$ \begin{array}{c ccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	$ \begin{array}{c ccccccccccccccccccccccccccccccccccc$			

rysunek automatu

uwagi notacyjne

- stany będziemy oznaczać liczbami całkowitymi nieujemnymi (w literaturze często spotyka się oznaczenia q₀, q₁, q₂,...)
- stan początkowy na rysunku będzie wyróżniony pogrubioną linią (będzie to zawsze stan 0).
- stany końcowe będą na rysunku wyróżnione podwójną linią

język automatu

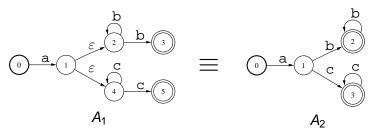
- mówimy, że automat skończony akceptuje słowo a₁ a₂ ... a_n, jeśli istnieje w nim ścieżka etykietowana kolejnymi symbolami tego słowa, prowadząca od stanu początkowego do stanu końcowego (na ścieżce tej może być też dowolnie wiele przejść przez ε)
- zbiór wszystkich słów akceptowanych przez automat A nazywamy językiem automatu A (językiem akceptowanym/definiowanym przez automat A) i oznaczamy L(A)
- automat A₁ akceptuje język opisywany wyrażeniem regularnym a (b+|c+)

równoważność automatów

o dwóch automatach mówimy, że są równoważne, jeśli języki akceptowane przez jeden i drugi są równe:

$$A_1 \equiv A_2 \quad \Leftrightarrow \quad L(A_1) = L(A_2)$$

przykład:

najważniejsze podklasy

- automaty skończone bez ε-przejść
- automaty skończone deterministyczne

deterministyczne

- deterministycznym automatem skończonym nazywamy automat skończony spełniający warunki:
 - 1. nie posiada ε -przejść ($\forall_{q \in Q} \ \delta(q, \varepsilon) = \emptyset$),
 - 2. dla każdego stanu q i symbolu a, z q wychodzi co najwyżej jedno przejście przez a ($\forall_{q \in \mathbb{Q}} \forall_{a \in \Sigma} |\delta(q, a)| \leq 1$)
- w automatach deterministycznych funkcję przejść δ definiuje się najczęściej jako funkcję (częściową) z Q \times Σ w Q

niedeterministyczne

- automaty nie spełniające przynajmniej jednego z warunków 1. i 2. nazywamy niedeterministycznymi
- automat A₁ jest automatem niedeterministycznym, natomiast A₂ – automatem deterministycznym

podstawowe własności

- dla każdego niedeterministycznego automatu skończonego z ε-przejściami istnieje równoważny mu niedeterministyczny automat skończony bez ε-przejść (ε-przejścia można zawsze wyeliminować)
- dla każdego niedeterministycznego automatu skończonego istnieje równoważny mu deterministyczny automat skończony
- zatem : wszystkie omawiane tu podklasy automatów skończonych akceptują tę samą klasę języków

podstawowe własności c.d.

- klasa języków akceptowanych przez automaty skończone to klasa języków regularnych, czyli ta sama klasa języków, którą da się opisać za pomocą wyrażeń regularnych
- na podstawie każdego wyrażenia regularnego można utworzyć automat skończony akceptujacy język definiowany przez to wyrażenie

podstawowe własności c.d.

złożoność czasowa i pamięciowa problemu stwierdzenia, czy słowo w należy do języka definiowanego przez wyrażenie regularne r (tabela za ASU)

automat	pamięć	czas
NAS	O(r)	$O(r \times w)$
DAS	$O(2^{ r })$	O(w)

|r| – długość wyrażenia regularnego |w| – długość słowa

podstawowe własności c.d.

 dla każdego języka regularnego istnie akceptujący do deterministyczny automat skończony o minimalnej liczbie stanów i jest on unikalny

podstawowe operacje na automatach

przekształcenia

- usuwanie ε-przejść
- determinizacja
- minimalizacja

podstawowe operacje na automatach c.d.

konstrukcja automatu

- z listy słów
- z wyrażenia regularnego

podstawowe operacje na automatach c.d.

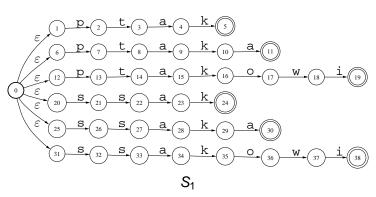
operacje na automatach

- suma
- przecięcie
- różnica
- konkatenacja
- domknięcie
 - wynikiem sumy (przecięcia, różnicy, konkatenacji) automatów A i B jest automat akceptujący język będący sumą (przecięciem, różnicą, konkatenacja) jezyków akceptowanych przez automaty A i B
 - wynikiem domknięcia automatu A jest automat akceptujący domknięcie języka akceptowanego przez A

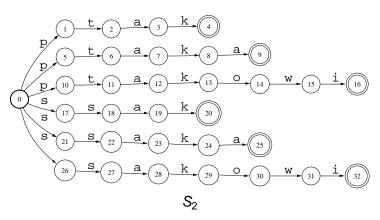
konstrukcja z listy słów (1)

Tworzymy jednościeżkowe automaty dla wszystkich słów i sumujemy je.

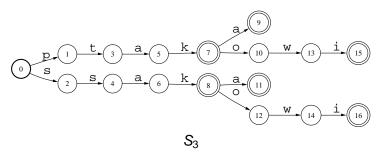
konstrukcja z listy słów (2)

 $S_2 = S_1$ po usunięciu ε -przejść:

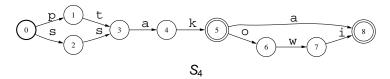
konstrukcja z listy słów (3)

 $S_3 = S_2$ po determinizacji:

konstrukcja z listy słów (4)

 $S_4 = S_3$ po minimalizacji:

konstrukcja z lisy słów c.d.

- efektywniejsze pamięciowo sposoby budowania automatu z listy słów:
 - buduje się od razu automat deterministyczny o strukturze drzewiastej, w której uwzględnione są wspólne prefiksy słów (taki jak S₃).
 - ▶ buduje się od razu automat minimalny (taki jak S₄) (autor: Jan Daciuk, Politechnika Gdańska)

automatowa reprezentacja listy słów: przykład ilościowy

liczba słów	1 072 565
rozmiar pliku tekstowego	12.7 MB
automat minimalny:	
liczba stanów	56 268
liczba przejść	164 240
rozmiar (format FSM Library)	3.3 MB
rozmiar (wektor przejść, 4B/przejście)	0.66 MB

konstrukcja z wyrażenia regularnego

patrz J. E. Hopcroft, J. D. Ullman, Wprowadzenie do teorii automatów, języków i obliczeń, Wydawnictwo Naukowe PWN, 1994, rozdział 2.5

zastosowania

- analiza leksykalna
- przeszukiwanie tekstu
- reprezentacja słowników
- korekta ortografii, błędów literowych, wyników OCR

przeszukiwanie tekstu

- chcemy znaleźć w tekście wyrażenie pasujące do wzorca zdefiniowanego wyrażeniem regularnym r.
 - 1. budujemy automat akceptujący język $\Sigma^*L(r)$
 - podajemy na wejście kolejne znaki tekstu tak długo, aż automat osiągnie stan końcowy
- w ten sposób znajdujemy pierwsze najkrótsze dopasowanie
- jak znaleźć pierwsze najdłuższe dopasowanie?

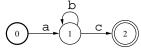
przeszukiwanie tekstu

$$r = ab*c, \Sigma = \{a,b,c,d\}$$

A akceptuje Σ^*

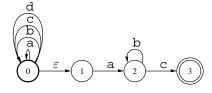

B akceptuje L(r)

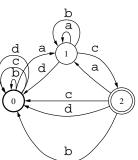

przeszukiwanie tekstu

C = AB akceptuje $\Sigma^* L(r)$

C po minimalizacji

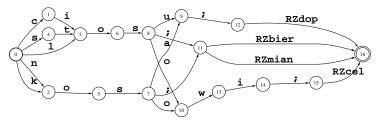
reprezentacja słowników

ścieżki automatu etykietowane są napisami składającymi się z hasła, separatora i opisu, np.:

cios:RZmian cios;RZbier ciosu;RZdop ciosowi;RZcel kos:RZmian kos:RZbier kosa:RZdop kosowi;RZcel los:RZmian los:RZbier losu;RZdop losowi;RZcel

reprezentacja słowników

automat słownika:

aby uzyskać informację o słowie w, przechodzimy ścieżkę etykietowaną przez w; (w plus separator). Następnie, wyszukujemy w automacie wszystkie ścieżki od osiągniętego stanu do stanu końcowego, uzyskując wszystkie opisy słowa.

korekta ortografii

- problem korekty błędnie zapisanego słowa w sprowadza się do wyszukania w automacie (reprezentującym listę słów) ścieżek, etykietowanych słowami, których odległość edycyjna od w jest najmniejsza (mniejsza niż zadany próg)
- algorytm: patrz K. Oflazer, Error-tolerant Finite State Recognition with Applications to Morphological Analysis and Spelling Correction, Computational Linguistics 22:1
- odległość edycyjna (ed) między słowami w₁ i w₂ to najmniejsza liczba elementarnych operacji edycyjnych potrzebnych do przekształcenia w₁ w w₂.
- elementarne operacje edycyjne to:
 - wymazanie litery
 - dodanie litery
 - zastąpienie litery inną
 - przestawienie miejscami dwóch sąsiadujących liter
- przykłady
 - ▶ ed(krzesło, krzesło) = 0
 - ► ed(kszesło, krzesło) = 1
 - ▶ ed(kzresł, krzesło) = 2

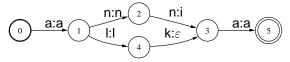
Przetworniki skończone

Przetworniki skończone

- przetworniki skończone /in. automaty z wyjściem, automaty Mealy'ego, transducery, transduktory; ang. finite-state transducers/ stanowią uogólnienie automatu skończonego
- z przejściem, oprócz symbolu wejściowego, jest związany też symbol wyjściowy
- symbole wyjściowe należą do alfabetu wyjściowego, który może być inny niż alfabet wejściowy
- rozważa się też przetworniki skończone, w których symbole wyjściowe są związane ze stanami, a nie przejściami (automaty Moore'a).

Przetworniki skończone – przykład

 przetworniki skończone definiują zbiór par napisów (relację miedzy napisami).

 przetwornik pokazany powyżej definiuje relację: anna:ania alka:ala

Przetworniki skończone

definicja

Przetwornikiem skończonym nazywamy szóstkę

$$\langle Q, \Sigma_1, \Sigma_2, E, q_0, F \rangle$$

```
\begin{array}{lll} \operatorname{gdzie} \colon & & -\operatorname{zbi\acute{o}r} \operatorname{stan\acute{o}w} \\ \Sigma_1 & & -\operatorname{alfabet} \operatorname{wejsciowy} \\ \Sigma_2 & & -\operatorname{alfabet} \operatorname{wyj\acute{s}ciowy} \\ E \subseteq & \operatorname{Q} \times (\Sigma_1 \cup \{\varepsilon\}) \times (\Sigma_2 \cup \{\varepsilon\}) \times \operatorname{Q} & -\operatorname{zbi\acute{o}r} \operatorname{przej\acute{s}\acute{c}} \\ q_0 \in & \operatorname{Q} & -\operatorname{stan} \operatorname{poczatkowy} \\ F \subseteq & \operatorname{Q} & -\operatorname{zbi\acute{o}r} \operatorname{stan\acute{o}w} \operatorname{ko\acute{n}\acute{c}owych} \end{array}
```

- Jeśli (q, ε, ε, q') ∉ E dla żadnej pary q, q'- przetwornik literowy (klasa równoważna).
- ▶ Jeśli E ⊆ Q × Σ₁ × Σ₂ × Q przetwornik literowy ε-wolny (podklasa właściwa). (terminologia za E. Roche, Y. Schabes, *Finite-State Language Processing*, MIT Press, 1997)

Przetworniki skończone

transdukcja, równoważność

- relację między napisami definiowaną przez przetwornik T nazywamy transdukcją /ang. transduction/ i oznaczamy |T|.
- ▶ $(w, w') \in |T|$ jeśli istnieje w T ścieżka od stanu początkowego do końcowego etykietowana wejściem w i wyjściem w'.
- ▶ przetworniki T_1 i T_2 są równoważne, jeśli definiują tę samą transdukcję: $|T_1| = |T_2|$

projekcja

- pierwsza projekcja przetwornika T (p₁(T)): automat skończony powstający przez ograniczenie etykiet przejść do symboli wejściowych
- druga projekcja przetwornika T (p₂(T)): automat skończony powstający przez ograniczenie etykiet przejść do symboli wyjściowych
- automaty uzyskane w wyniku projekcji nazywamy, odpowiednio, automatem wejściowym i automatem wyjściowym
- automat wejściowy definiuje język wejściowy przetwornika, a automat wyjściowy – język wyjściowy przetwornika; oba języki muszą być zatem językami regularnymi.

ważne podklasy

- ▶ przetwornik literowy: $(q, \varepsilon, \varepsilon, q') \notin E$ dla żadnej pary q, q' podklasa równoważna, definiuje tę samą klasę transdukcyj
- Przetwornik literowy ε-wolny: E ⊆ Q × Σ₁ × Σ₂ × Q podklasa słabsza (definiuję podklasę właściwą transdukcyj)
- przetwornik sekwencyjny: automat wejściowy jest deterministyczny – podklasa słabsza

operacje

konstrukcja:

- z rozszerzonych wyrażeń regularnych (ich operandami są pary symboli lub pary napisów)
- ze zbioru par napisów
- z reguł kontekstowej zamiany symboli

operacje

transformacje:

- usunięcie ε:ε-przejść
- deternimizacja (tak, by automat wejściowy p₁(T) był deterministyczny) – w ogólnym przypadku niemożliwa
- minimalizacja algorytmy znane dla niektórych podklas przetworników (np. dla przetworników sekwencyjnych)
- inne

operacje

suma	$ T_1 \cup T_2 = T_1 \cup T_2 $	zdefiniowana zawsze
złożenie	$ T_1\circ T_2 = T_1 \circ T_2 $	zdefiniowane zawsze
inwersja	$ T^{-1} = T ^{-1}$	zdefiniowana zawsze
przecięcie	$ T_1 \cap T_2 = T_1 \cap T_2 $	zdefiniowane dla przetworników literowych ε -wolnych

przykłady zastosowań

- reprezentacja słowników
 przekształcenie: słowo hasłowe opis
- ▶ analiza/synteza mowy przekształcenie: ciąg fonemów → ciąg liter, ciąg liter → ciąg fonemów
- ▶ analiza/synteza fleksyjna przekształcenie: forma fleksyjna → temat+końcówka, temat+końcówka → forma fleksyjna kot+e → kocie
- ▶ korekta ortografii, błędów literowych, wyników OCR przekształcenie: słowo z błędem → ('najbliższe') słowo poprawne

ktury → który

reprezentacja słownika

z listy par hasło:opis

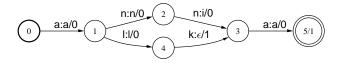
kot:kot,Nn but:but,Nn drut:drut,Nn kota:kot,Ng buta:but,Ng drutu:drut,Ng kocie:kot,Nl bucie:but,Nl drucie:drut,Nl

Reprezentacja przetwornikowa słownika jest zazwyczaj mniejsza od automatowej. Jeśli uda się stworzyć przetwornik sekwencyjny, informację uzyskujemy szybciej niż z automatu.

Automaty i przetworniki skończone z ważonymi przejściami

- z przejściami, a także ze stanami końcowymi, wiąże się wagę (koszt)
- koszt przejścia ścieżki to suma (iloczyn) kosztów związanych z przejściami należącymi do tej ścieżki plus (razy) koszt związany ze stanem końcowym

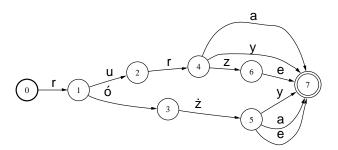
Przetworniki skończone z ważonymi przejściami przykład

- przetworniki skończone definiują zbiór par napisów, przy czym dla każdej pary napisów określony jest pewien koszt, interpretowany np. jako koszt przekształcenia jednego napisu w drugi, odległość między napisami
- w przykładowym przetworniku: anna:ania <koszt 1> alka:ala <koszt 2>

Przetworniki skończone z ważonymi przejściami korektor ortografii (1)

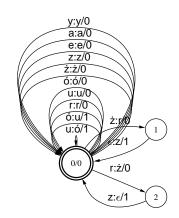
dany mamy słownik S (rura, rury, rurze, róża, róży, róże).

Przetworniki skończone z ważonymi przejściami

korektor ortografii (2)

Tworzymy przetwornik *B*, który przetwarza tekst w taki sposób, że może wprowadzać weń błędy ortograficzne: każdy błąd kosztuje 1.

Przetworniki skończone z ważonymi przejściami

korektor ortografii (3)

Złożenie S i B ($S \circ B$) daje przetwornik, który umie wprowadzać błędy ortograficzne do słów ze słownika S, za każdy błąd licząc koszt 1.

a:a/0 y:y/0 z:z/0 r:r/C e:e/0 z:ε/1 r:ż/0 u:u/0. a:a/0 u:ó/1 e:e/0 ϵ :z/1 r:r/0 y:y/0 ó:u/1 ż:r/0 a:a/0 ó:ó/0

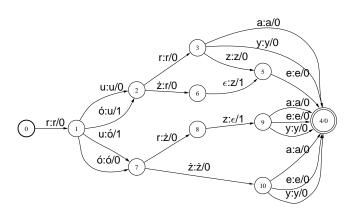
ż:ż/0

e:e/0

10

Przetworniki skończone z ważonymi przejściami korektor ortografii (4)

Poprzez inwersję $(S \circ B)^{-1}$ otrzymujemy przetwornik, który umie poprawiać błędy ortograficzne w słowach ze słownika S, za jedną poprawkę licząc koszt 1.

Przetworniki skończone z ważonymi przejściami

korektor ortografii (5)

ścieżki automatu (S ∘ B)⁻¹:

```
rurzy:róży<2>
rura:rura<0>
rury:rury<0>
                         ruża:róża<1>
                         ruże:róże<1>
rurze:rurze<0>
ruże:rurze<1>
                         ruży:róży<1>
                         rórza:róża<1>
róra:rura<1>
róry:rury<1>
                         rórze:róże<1>
rórze:rurze<1>
                         rórzy:róży<1>
róże:rurze<2>
                         róża:róża<0>
                         róże:róże<0>
rurza:róża<2>
rurze: róże<2>
                         róży:róży<0>
```

 problem korekty błędu sprowadza się do wyszukania ścieżek, których koszt przejścia jest nie większy niż zadany próg (algorytm Viterbi)

Automaty i przetworniki skończone literatura

 J. E. Hopcroft, J. D. Ullman, Wprowadzenie do teorii automatów, języków i obliczeń, Wydawnictwo Naukowe PWN, 1994, (rozdział 2.)